

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

RESOLUCIÓ del procediment de tutela de drets núm. 71/2013, instat pel senyor XXX contra l'Institut Català de la Salut

Antecedents

Primer.- En data 27/11/2013 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per remissió de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, la reclamació que inicià el present procediment per la presumpta desatenció del dret de cancel·lació que havia exercit prèviament davant el CAP Sant Martí de Provençals (en endavant, CAP Sant Martí), depenent de l'Institut Català de la Salut (en endavant, ICS). La persona reclamant aportava diversa documentació relativa a l'exercici d'aquest dret de cancel·lació en relació amb unes anotacions sobre el seu estat de salut que figurarien a la seva història clínica i que hauria efectuat el metge digestòleg que té assignat, en considerar-les falses i injurioses.

Segon.- D'acord amb l'article 117 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, RLOPD i LOPD, respectivament), per mitjà d'ofici de data 28/11/2013 es va donar trasllat de la reclamació a l'ICS, per tal que en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents.

Tercer.- L'ICS va formular al·legacions mitjançant escrit que va tenir entrada a l'Autoritat en data 17/12/2013, en el qual exposava, en síntesi, el següent:

- Que "(...) no ha estat possible la cancel·lació de la dada, ja que la va introduir un professional d'un centre d'atenció especialitzada d'una entitat proveïdora que no és l'ICS. No obstant això, aquest professional, per criteris mèdics, entén que aquestes anotacions convenen a l'interès del pacient".
- Que "Encara que aquestes dades es troben a l'ECAP, responsabilitat de l'ICS, per un motiu assistencial el metge que l'atén considera que no s'ha de procedir a la cancel·lació. Tal i com consta a l'informe emès per la senyora (...), de la Unitat d'Atenció a l'Usuari del Parc de Salut Mar-Hospital del Mar, les anotacions es corresponen amb el seguiment ordinari del pacient, amb indicació del diagnòstic existent, les pautes i proves que, a criteri del facultatiu, convenen a l'interès del pacient".

L'ICS acompanyava el seu escrit d'al·legacions de diversa documentació, entre la qual figuraven, d'una banda, els escrits presentats per l'aquí reclamant, en concret: la sol·licitud de cancel·lació de data 22/10/2013, amb registre d'entrada de l'EAP Sant Martí de la mateixa data; i un escrit posterior, de data 8/11/2013 i presentat en el mateix registre, on advertia l'ICS que havia presentat reclamació davant aquesta Autoritat.

D'altra banda, aportava dos escrits interns de trasllat de la reclamació del CAP Sant Martí a l'Hospital del Mar, de data 8/11/2013 i 11/11/2013, respectivament; dos

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

escrits de l'ICS de resposta a l'aquí reclamant, un de data 24/10/2013 (...) d'Atenció al Ciutadà del CAP Sant Martí, on se l'informava al respecte de la sol·licitud de cancel·lació que: *"estem treballant i aviat rebrà una resposta"*; i un posterior, de data 11/11/2013, emès per (...) aqueix CAP, on assenyalava que: *"(...) hem enviat les seves reclamacions al Servei de la RAE (Reforma de l'atenció especialitzada) de l'Hospital del Mar per a què li donin resposta"*.

L'ICS també aportava un escrit intern, de data 20/11/2013, emès per (...) Atenció a l'Usuari de l'Hospital del Mar i adreçat al CAP Sant Martí, en el qual s'explicitaven les raons per les quals es considerava procedent denegar la sol·licitud de cancel·lació de l'aquí reclamant. Així, en primer lloc, s'assenyalava una manca de concreció de la sol·licitud de cancel·lació, per referir-se el sol·licitant a unes anotacions que al seu parer eren injurioses, sense però concretar de quines anotacions es tractava. En segon lloc, s'assenyalava que les anotacions efectuades en data 8/11/2013 es corresponien amb el seguiment ordinari del pacient, amb indicació dels diagnòstics existents, les pautes i procés que, a criteri del facultatiu, convenen a l'interès del pacient –el reclamant-. I en tercer lloc s'esgrimia que el dret de cancel·lació respecte de les dades que figuren a una història clínica està condicionat *"pel transcurs dels terminis previstos per a la custòdia de la mateixa"*, en al·lusió al deure de conservació previst a la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica (en endavant, Llei 21/2000).

Quart.- L'ICS és responsable del *Fitxer de pacients de la Divisió d'Atenció Primària de l'Institut Català de la Salut*, que té com a finalitat *"garantir el seguiment del tractament mèdic sanitari, sociosanitari i social que els centres donen a les seves persones usuàries, pacients o residents"*, i com a usos: *"facilitar informació per a la facturació del servei prestat i l'obtenció d'informació necessària de la història clínica del pacient i servir com a font d'informació necessària"*. El fitxer es troba inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya, dependent d'aquesta Autoritat.

Fonaments de Dret

Primer.- És competent per resoldre aquest procediment la Directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- L'article 16 de la LOPD, relatiu al dret de cancel·lació, determina el següent:

- "1. El responsable del tractament té l'obligació de fer efectiu el dret de rectificació o cancel·lació de l'interessat en el termini de deu dies.*
- 2. Han de ser rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades de caràcter personal el tractament de les quals no s'ajusti al que disposa aquesta Llei i, en particular, quan aquestes dades siguin inexactes o incompletes.*
- 3. La cancel·lació dóna lloc al bloqueig de les dades, i només s'han de conservar a disposició de les administracions públiques, els jutges i els tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament, durant el termini de*

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

prescripció d'aquestes responsabilitats. Complert aquest termini, s'ha de procedir a la supressió.

4. Si les dades rectificades o cancel·lades han estat comunicades prèviament, el responsable del tractament ha de notificar la rectificació o la cancel·lació efectuada a qui s'hagin comunicat, en cas que aquest últim mantingui el tractament, que també ha de procedir a la cancel·lació.

5. Les dades de caràcter personal han de ser conservades durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables o, si s'escau, les relacions contractuals entre la persona o l'entitat responsable del tractament i l'interessat."

Per la seva banda, l'article 31.2 del RLOPD, disposa el següent:

"2. L'exercici del dret de cancel·lació dóna lloc al fet que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sens perjudici del deure de bloqueig conforme a aquest Reglament. (...)"

L'article 32 del RLOPD, apartats 1 i 2, determina el següent:

"1. (...)

En la sol·licitud de cancel·lació, l'interessat ha d'indicar a quines dades es refereix, i ha d'aportar a aquest efecte la documentació que ho justifiqui, si s'escau.

2. El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud de rectificació o cancel·lació en el termini màxim de deu dies a comptar de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut el termini sense que de forma expressa es respongui a la petició, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal de l'afectat, igualment l'hi ha de comunicar en el mateix termini."

En el cas present, els preceptes relatius al dret de cancel·lació que s'han transcrit s'han de complementar amb la legislació sectorial sanitària, i en particular, amb la reguladora del contingut i la conservació de la documentació clínica. Així, en primer lloc cal esmentar la Llei estatal bàsica 41/2002, de 14 de novembre, d'Autonomia del Pacient (en endavant, Llei 41/2002), que estableix a l'article 15, apartats 1 i 2, el contingut mínim de la història clínica, com segueix:

"1. La història clínica ha d'incorporar la informació que es consideri transcendental per al coneixement veraç i actualitzat de l'estat de salut del pacient. Qualsevol pacient o usuari té dret al fet que quedi constància, per escrit o en el suport tècnic més adequat, de la informació obtinguda en tots els seus processos assistencials, realitzats pel servei de salut tant en l'àmbit d'atenció primària com d'atenció especialitzada.

2. La història clínica té com a finalitat principal facilitar l'assistència sanitària, deixant constància de totes les dades que, sota criteri mèdic, permetin el coneixement veraç i actualitzat de l'estat de salut. El contingut mínim de la història clínica ha de ser el següent:

a) La documentació relativa al full clinicoestadístic.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

- b) L'autorització d'ingrés.
- c) L'informe d'urgència.
- d) L'anamnesi i l'exploració física.
- e) L'evolució.
- f) Les ordres mèdiques.
- g) El full d'interconsulta.
- h) Els informes d'exploracions complementàries.
- i) El consentiment informat.
- j) L'informe d'anestèsia.
- k) L'informe de quiròfan o de registre del part.
- l) L'informe d'anatomia patològica.
- m) L'evolució i planificació de cures d'infermeria.
- n) L'aplicació terapèutica d'infermeria.
- ñ) El gràfic de constants.
- o) L'informe clínic d'alta.

Els paràgrafs b), c), i), j), k), l), ñ) i o) només són exigibles en la formalització de la història clínica quan es tracti de processos d'hospitalització o es disposi d'aquesta manera.”

La Llei 21/2000 també regula a l'article 10 el contingut de la història clínica, i estableix a l'apartat 1 el següent:

“1. La història clínica ha de tenir un número d'identificació i ha d'incloure les dades següents:

a) Dades d'identificació del malalt i de l'assistència: (...)

b) Dades clinicoassistencials:

Antecedents familiars i personals fisiològics i patològics.

Descripció de la malaltia o el problema de salut actual i motius successius de consulta.

Procediments clínics emprats i llurs resultats, amb els dictàmens corresponents emesos en cas de procediments o exàmens especialitzats, i també els fulls d'interconsulta.

Fulls de curs clínic, en cas d'ingrés.

Fulls de tractament mèdic.

Full de consentiment informat si és pertinent.

Full d'informació facilitada al pacient en relació amb el diagnòstic i el pla terapèutic prescrit, si escau.

Informes d'epicrisi o d'alta, si s'escauen.

Document d'alta voluntària, si s'escau.

Informe de necròpsia, si n'hi ha.

En cas d'intervenció quirúrgica, s'ha d'incloure el full operatori i l'informe d'anestèsia, i en cas de part, les dades de registre.

c) Dades socials:

Informe social, si escau.”

D'altra banda, pel que fa al deure de conservació de la documentació clínica la Llei 41/2002 estableix a l'article 17, apartats 1 i 2, el següent:

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

“1. Els centres sanitaris tenen l’obligació de conservar la documentació clínica en condicions que en garanteixin el manteniment correcte i la seguretat, encara que no necessàriament en el suport original, per a la deguda assistència al pacient durant el temps adequat en cada cas i, com a mínim, cinc anys comptats des de la data de l’alta de cada procés assistencial.”

2. La documentació clínica també s’ha de conservar a efectes judicials de conformitat amb la legislació vigent.

S’ha de conservar, així mateix, quan existeixin raons epidemiològiques, d’investigació o d’organització i funcionament del Sistema Nacional de Salut. El seu tractament s’ha de fer de manera que s’eviti en la mesura possible identificar les persones afectades.”

Per la seva banda, l’article 12 de la Llei 21/2000, en la seva redacció donada per la Llei 16/2010, del 3 de juny, fixa uns terminis obligatoris de conservació de la documentació que incorpora la història clínica, en els termes següents:

“1. La responsabilitat de custodiar la història clínica recau en la direcció dels centres sanitaris, o bé en els professionals sanitaris que duen a terme llur activitat de manera individual.

2. La història clínica s’ha de conservar en les condicions que garanteixin l’autenticitat, la integritat, la confidencialitat, la preservació i el manteniment correcte de la informació assistencial registrada, i que n’assegurin la reproductibilitat completa en el futur, durant el temps en què sigui obligatori conservar-la, independentment del suport en què es trobi, que no ha d’ésser necessàriament el suport original.

3. En el procés de translació de la informació de la història clínica, des del suport original a un altre suport, tant si és digital com d’una altra naturalesa, s’ha de garantir la inalterabilitat, l’autenticitat i la perdurabilitat de la informació assistencial, i també la confidencialitat de les dades i de la informació que contenen. Les mesures tècniques i organitzatives de seguretat que s’adoptin a aquest efecte han d’ésser recollides per protocols interns aprovats per la direcció del centre sanitari, que s’han de basar en els criteris aprovats per la comissió tècnica a què fa referència la disposició final primera.

4. De la història clínica s’ha de conservar, juntament amb les dades d’identificació de cada pacient, com a mínim durant quinze anys des de la data d’alta de cada procés assistencial, la documentació següent:

- a) Els fulls de consentiment informat.*
- b) Els informes d’alta.*
- c) Els informes quirúrgics i el registre de part.*
- d) Les dades relatives a l’anestèsia.*
- e) Els informes d’exploracions complementàries.*
- f) Els informes de necròpsia.*
- g) Els informes d’anatomia patològica.*

5. Els processos de digitalització de la història clínica que es duguin a terme han de facilitar l’accés a la història clínica des de qualsevol punt del Sistema Nacional de Salut. A aquest efecte, s’han d’establir els mecanismes per a fer possible, per mitjà

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

de la targeta sanitària individual, la vinculació entre les històries clíniques que cada pacient tingui en els organismes, centres i serveis del Sistema Nacional de Salut, i que permetin l'accés dels professionals sanitaris a la informació clínica i l'intercanvi de la dita informació entre els dispositius assistencials de les comunitats autònomes, de conformitat amb les disposicions sobre protecció de dades de caràcter personal.

6. La documentació que integra la història clínica no esmentada per l'apartat 4 es pot destruir un cop hagin transcorregut cinc anys des de la data d'alta de cada procés assistencial.

7. No obstant el que estableixen els apartats 4 i 6, s'ha de conservar d'acord amb els criteris que estableixi la comissió tècnica en matèria de documentació clínica, a què fa referència la disposició final primera, la documentació que sigui rellevant a efectes assistencials, que ha d'incorporar el document de voluntats anticipades, i la documentació que sigui rellevant, especialment, a efectes epidemiològics, de recerca o d'organització i funcionament del Sistema Nacional de Salut. En el tractament d'aquesta documentació s'ha d'evitar identificar les persones afectades, llevat que l'anonimat sigui incompatible amb les finalitats perseguides o que els pacients hi hagin donat el consentiment previ, d'acord amb la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal. La documentació clínica també s'ha de conservar a efectes judicials, de conformitat amb la normativa vigent.

8. La decisió de conservar la història clínica, en els termes establerts per l'apartat 7, correspon a la direcció mèdica del centre sanitari, a proposta del facultatiu o facultativa, amb l'informe previ de la unitat encarregada de la gestió de la història clínica en cada centre. Aquesta decisió correspon als mateixos facultatius quan desenvolupin llur activitat de manera individual (...).

A l'últim, l'article 18 de la LOPD, referent a la tutela dels drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació, estableix en els seus apartats 1 i 2 el següent:

"1. Les actuacions contràries al que disposa aquesta Llei poden ser objecte de reclamació pels interessats davant l'Agència de Protecció de Dades, en la forma que es determini per reglament.

2. L'interessat al qual es denegui, totalment o parcialment, l'exercici dels drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació, ho pot posar en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades o, si s'escau, de l'organisme competent de cada comunitat autònoma, que s'ha d'assegurar de la procedència o improcedència de la denegació."

I en consonància amb l'anterior, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, disposa el següent:

"1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades."

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Tercer.- Exposat el marc normatiu aplicable, a continuació escau analitzar si l'ICS ha resolt i notificat dins el termini previst per la normativa aplicable el dret de cancel·lació exercit per la persona reclamant, ja que precisament el motiu de queixa de la persona que inicià el present procediment de tutela de drets era el fet de no haver obtingut resposta.

A aquest respecte, consta acreditat que en data 22/10/2013 va tenir entrada al Registre de l'EAP Sant Martí, de l'ICS, un escrit de la persona aquí reclamant, mitjançant el qual exercia el seu dret de cancel·lació respecte d'unes anotacions que hauria efectuat el metge digestòleg que té assignat a la seva història clínica, i que figurarien recollides en el *Fitxer de pacients de la Divisió d'Atenció Primària de l'Institut Català de la Salut*, el responsable del qual és l'ICS.

D'acord amb els articles 16 LOPD i 32 RLOPD, l'ICS havia de resoldre i notificar la petició de cancel·lació rebuda el 22/10/2013 en el termini màxim de deu dies hàbils a comptar de la data de recepció de la sol·licitud. Dins d'aquest termini, i en concret en data 24/10/2013, el (...) d'Atenció al Ciutadà del CAP Sant Martí va comunicar l'aquí reclamant que *"estem treballant i aviat rebrà una resposta"*. I posteriorment, per escrit de data 11/11/2013 i per tant quan ja s'havia excedit el termini de deu dies, el (...) d'aqueix CAP va comunicar al reclamant que: *"(...) hem enviat les seves reclamacions al Servei de la RAE (Reforma de l'atenció especialitzada) de l'Hospital del Mar per a què li donin resposta"*.

Com és obvi, amb aquests dos escrits de l'ICS no es donava resposta a la sol·licitud de cancel·lació, doncs allò que requereixen els art. 16.1 LOPD i 32.2 RLOPD, transcrits en el fonament de dret anterior, és una resposta expressa a la petició de cancel·lació, ja sigui estimatòria o bé denegatòria de la petició, i en el cas d'estimació, a més, cal procedir a la cancel·lació de les dades dins el mateix termini de deu dies.

Així les coses, procedeix concloure que l'ICS no va donar resposta en el termini de deu dies previst a l'efecte a la sol·licitud de cancel·lació formulada per l'ara reclamant. Arribats a aquest punt convé fer dues consideracions relacionades amb el compliment dels requisits formals que s'analitzen en aquest fonament de dret.

D'una banda, cal referir-se a les manifestacions efectuades per l'Hospital del Mar en l'escrit aportat per l'ICS, sobre el fet que el reclamant va sol·licitar la cancel·lació de les dades que figuraven a la seva història clínica sense concretar a quines dades es referia, si més no sense especificar-ho suficientment, ja que es referí a unes *suggerències i valoracions efectuades el mes d'agost de 2013* per l'esmentat digestòleg, sense especificar però a quines anotacions es referia. En efecte, l'art. 32.1 RLOPD determina en el seu paràgraf segon que en la sol·licitud de cancel·lació l'interessat ha d'indicar a quines dades es refereix. Ara bé, davant aquesta manca de concreció de la sol·licitud de cancel·lació, el que procedia era que l'ICS, com a responsable del fitxer, demanés a l'interessat que esmenés la seva sol·licitud (art. 25.2 RLOPD), requeriment però que s'havia d'efectuar sempre dins del termini màxim de 10 dies previst per a la resolució de la sol·licitud. Per tant, la manca de

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

concreció de la sol·licitud de cancel·lació no evita considerar que l'ICS va incomplir el seu deure de donar-hi resposta en el termini esmentat.

D'altra banda, tampoc no és obstacle per mantenir tal conclusió el fet al·legat per l'ICS en el seu escrit de 17/12/2013, on assenyalava que: *"(...) no ha estat possible la cancel·lació de la dada, ja que la va introduir un professional d'un centre d'atenció especialitzada d'una entitat proveïdora que no és l'ICS"*. Tal com s'ha indicat abans, el responsable del fitxer és qui ha de resoldre dins de termini la petició de cancel·lació, i l'atribució al responsable d'aquesta obligació ho és amb independència de qui participi –per ser l'autor de les anotacions– en la valoració sobre la procedència o no de la cancel·lació, o de qui materialment porti o pugui portar a terme la cancel·lació de les dades. Per això, l'adscripció del facultatiu que efectuà l'anotació que es pretén cancel·lar a un centre que no és de l'ICS no pot justificar una demora en la resposta més enllà del termini legalment establert, i encara menys justificar la manca de resposta, com succeeix en el cas present. Això sens perjudici del que procedeixi quant al fons de la reclamació, qüestió que s'abordarà en el fonament de dret següent.

En conseqüència, des d'una perspectiva formal procedeix l'estimació de la reclamació, que es fonamentava en la manca de resposta a la sol·licitud d'exercici del dret de cancel·lació, ja que l'ICS no va resoldre i notificar en forma i termini la dita sol·licitud presentada la persona afectada. Això sens perjudici del que es dirà a continuació quant al fons de la reclamació.

Quart.- Una vegada assentat l'anterior convé analitzar el fons de la reclamació, és a dir, si procedeix o no la cancel·lació de dades sol·licitada per l'aquí reclamant, tenint en compte els motius de denegació que l'entitat reclamada ha posat de manifest a l'Autoritat en el tràmit d'audiència. Al respecte, s'analitzaran el conjunt de motius adduïts tant per l'ICS en el seu escrit de data 17/12/2013, com per l'Hospital del Mar en l'informe de data 20/11/2013 que l'ICS aportà a les actuacions.

Com a punt de partida cal tenir en compte que els articles 16 LOPD i 31.2 RLOPD regulen el dret de cancel·lació com el dret de l'afectat a que se suprimeixin les dades que siguin inadequades o excessives, sense perjudici del deure de bloqueig. Així, el dret de cancel·lació regulat a la LOPD és un dret personalíssim i constitueix una de les facultats essencials que integren el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. És per això que les limitacions a aquest dret de cancel·lació han de ser les mínimes, atès que mitjançant el seu exercici es garanteix l'efectivitat del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. Així, els casos en què la pròpia LOPD exceptua el dret de cancel·lació es recullen al seu article 16, apartats 3 i 5; i també a l'article 33, punts 1 i 2, del RLOPD.

En el cas present, l'entitat reclamada al·ludeix en primer lloc a la inconcreció de la sol·licitud, aspecte aquest que, si bé resultava irrellevant des d'un punt de vista formal –en no ser una causa justificativa de la manca de resposta– sí té incidència quant al fons de la reclamació, doncs tal inconcreció certament impedeix conèixer amb precisió l'anotació concreta que es pretén sigui cancel·lada. En efecte, la

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

persona reclamant va demanar la cancel·lació d'unes valoracions que hauria efectuat el seu digestòleg "*En fecha de Agosto 2013*" i que qualifica de "*absolutamente falsas e injuriosas hacia mi persona*", però sense aportar còpia del document on s'haurien inclòs les dites valoracions. Val a dir que el dit document tampoc no l'ha aportat l'ICS, de tal manera que no és possible determinar la procedència de les al·legacions de l'ICS en el sentit de negar la cancel·lació, basades en el criteri mèdic. Així les coses, aquesta Autoritat no pot efectuar un pronunciament definitiu sobre el fons, sinó que el procedent serà requerir a l'ICS per tal que notifiqui a la persona aquí reclamant la seva decisió sobre la sol·licitud de cancel·lació, sense perjudici que prèviament requereixi l'afectat per tal que concreti la dada a cancel·lar, si és que resulta necessari.

Dit això, es considera convenient efectuar a continuació alguna consideració sobre les manifestacions de l'ICS, el qual vindria a sostenir com a motius de fons per denegar la cancel·lació que l'anotació efectuada pel facultatiu no seria quelcom anòmal, sinó que correspon al seguiment ordinari d'un pacient, i que tal anotació ha de mantenir-se a la història clínica perquè convé a l'interès del pacient, és a dir, el reclamant. En efecte, de ser certs els motius adduïts per l'ICS respecte les dades concretes respecte les quals es pretén la cancel·lació, estaria justificada la denegació. Cal partir de la premissa que d'acord amb l'art. 15.2 Llei 41/2002 la història clínica té com a finalitat principal facilitar l'assistència sanitària, i cal deixar constància de totes les dades que, sota criteri mèdic, permetin el coneixement veraç i actualitzat de l'estat de salut.

Ara bé, atès que com s'ha avançat aquesta Autoritat no té coneixement del contingut de les anotacions controvertides, no es pot efectuar un pronunciament definitiu sobre si la mateixa excedeix clarament una valoració mèdica, i, en tal cas, si conté dades clarament inadequades o excessives. Si efectivament es tracta d'una valoració mèdica efectuada per un facultatiu en exercici de les seves funcions i en el marc de l'assistència sanitària prestada a l'aquí reclamant, el grau de certesa o de conformitat del pacient amb aquesta valoració és quelcom que excedeix l'objecte del present procediment de tutela i les competències d'aquesta Autoritat. A més, cal tenir en compte també que en la història clínica el facultatiu pot efectuar anotacions subjectives (opinions, apreciacions, etc.), respecte de les quals el facultatiu que les emet podria oposar-se a què arribessin a coneixement del pacient, si bé sembla que en el present cas no s'hauria exercit tal reserva, ja que si la persona reclamant demana la seva cancel·lació deriva precisament del fet que hi va accedir. En tot cas, si la denegació de la cancel·lació es fonamenta en un criteri mèdic, seria necessari que figurés expressament tal valoració mèdica expressada per la persona facultativa corresponent, valoració de la qual actualment no es té constància.

A l'últim, també cal tenir en compte el deure de conservació de la documentació continguda a les històries clíniques, doncs l'art. 33.1 RLOPD estableix que la cancel·lació no pertoca quan les dades han de ser conservades durant els terminis que preveuen les disposicions aplicables. En aquest sentit, d'acord amb la normativa sanitària que s'ha transcrit al fonament de dret segon, caldria conservar el document que conté l'anotació efectuada pel digestòleg, com a mínim, cinc anys

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

comptats des de la data de l'alta del corresponent procés assistencial (art. 17.1 Llei 41/2002 i 12.6 Llei 21/2000), tret que l'anotació en qüestió formi part d'algun dels documents que s'esmenten a l'art. 12.4 de la llei 21/2000, ja que en tal cas caldria conservar el document, com a mínim, durant quinze anys, comptats també des de la data d'alta del procés assistencial. Ara bé, que s'hagi de conservar el document no hauria d'impedir la cancel·lació –i el bloqueig consegüent– de les anotacions controvertides si es tracta de dades que, sota criteri mèdic, en puritat no procedia incloure-les des d'un inici en aquell document en què figuren i que no són necessàries per garantir una prestació assistencial adequada.

En qualsevol cas, com s'ha assenyalat, aquesta Autoritat no disposa d'informació suficient per emetre un judici sobre la procedència o no de la cancel·lació i, en el seu cas, del bloqueig o la supressió de les dades. Per la qual cosa únicament procedeix reconèixer el dret del reclamant a rebre una resposta motivada de l'ICS sobre la petició de cancel·lació efectuada per aquell. Això sense perjudici que, com també s'ha avançat, un cop l'aquí reclamant hagi rebut tal resposta pugui, per al cas d'estar disconforme, presentar una nova reclamació davant aquesta Autoritat, la qual donaria lloc a un nou procediment de tutela del dret de cancel·lació.

Cinquè.- De conformitat amb allò establert als articles 16.3 de la Llei 32/2010 i 119 del RLOPD, en el casos d'estimació de la reclamació de tutela de drets s'ha de requerir el responsable del fitxer per tal que en el termini de 10 dies faci efectiu l'exercici del dret.

D'acord amb això, procedeix requerir l'ICS per tal que en el termini de 10 dies, comptadors a partir de l'endemà de la notificació de la present resolució, contesti la sol·licitud de cancel·lació, sense perjudici que prèviament requereixi l'afectat per tal que concreti la dada a cancel·lar, si és que resulta necessari. Un cop notificada la decisió adoptada a la persona afectada, en el termini dels 10 dies següents l'ICS haurà de donar-ne compte a l'Autoritat, mitjançant l'aportació de la documentació acreditativa corresponent.

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Estimar la reclamació de tutela formulada pel senyor XXX contra l'Institut Català de la Salut, per manca de resposta davant la sol·licitud de cancel·lació presentada per la persona reclamant.

Segon.- Requerir l'Institut Català de la Salut per tal que dugui a terme les actuacions esmentades en el fonament de dret cinquè.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a l'Institut Català de la Salut i a la persona reclamant.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 7 de març de 2014